

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321201944
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2321201944.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, vo veci starostlivosti o maloleté deti C.: E., nar. XX.XX.XXXX a Q., nar. XX.XX.XXXX, obe deti bytom u otca, v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, deti rodičov: matky J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/X, C. M., a otca W. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, D., v konaní zastúpeného JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou so sídlom Klincová ul. č. 35, Bratislava, o návrhu otca na zmenu úpravy výživného a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 7. júna 2021, č.k. 19P/52/2021-70, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že ukladá matke povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletej E. a Q. sumou 200 eur mesačne na každú z nich vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil matke povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletých sumou po 100 eur na každé dieťa vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca maloletých, až do právoplatného skončenia vo veci samej a vo zvyšnej časti návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 324 ods. 1 až 3, § 325 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 1, ods. 2, § 330 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku, ako aj § 2 ods. 1, § 360 ods. 1 a § 366 Civilného mimosporového poriadku, vecne súd dôvodil, že otec sa návrhom doručeným súdu dňa 06.05.2021, domáhal voči matke maloletých vo veci samej určenia výživného na každé z detí vo výške 250 eur a zároveň nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadal uložiť matke prispievať na výživu maloletých po 200 eur na každé dieťa. Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že rozsudkom zo dňa 21.06.2018 boli síce obe deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi určená vyživovacia povinnosť vo výške 200 eur mesačne na každé dieťa, avšak napriek vydanému rozsudku sa maloletá E. a Q. od 17.07.2017 nachádzajú vo faktickej starostlivosti otca, keďže matka o deti nejavila záujem, nevyzvala otca na ich odovzdanie do jej starostlivosti, deti pravidelne nenavštevovala, nekontaktovala a nezaujímal sa o ne, pričom dodnes na deti neplatí žiadne výživné ani sa na ich výžive nepodieľa vecnými plneniami.

3. Súd prvej inštancie mal dokazovaním zistené, že maloletá E. a Q. sú dvojčičky, ktoré boli rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 12P/209/2015-321 zo dňa 21.06.2018, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/75/2018-406 zo dňa 20.02.2019, zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia majú právo maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, otec sa zaviazal na platenie výživného vo výške po 200 eur na každé dieťa, zároveň sa upravil styk otca s maloletými. Na okresnom súde sa toho času vedie konanie o návrhu matky zo dňa 23.07.2019 na výkon predmetného súdneho rozhodnutia pod sp. zn. 22Em/2/2019, počas ktorého súd viacerými uzneseniami nariadil

neodkladné opatrenia, ktorými uložil rodičom a maloletým deťom povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu najskôr v Centre pre deti a rodiny Bratislava v trvaní 6 mesiacov a následne v TENENET, o.z., Lichnerova 6, Senec, v trvaní šesť mesiacov. Podľa tvrdení otca uvádzaných v návrhu, od 17.07.2017, odkedy sú deti v jeho faktickej starostlivosti, matka deti navštívila len dvakrát, a to dňa 17.06.2018 od 15:00 hod. do 17:00 hod. a dňa 22.07.2018 v čase od 15:00 hod. do 16.20 hod., inak ich žiadnym spôsobom nekontaktovala (s výnimkou telefonického kontaktu dňa 28.07.2018, kedy si chcela dohodnúť stretnutie na deň 29.07.2018), a to ani na Vianoce, narodeniny, či meniny. I napriek jej nezáujmu o deti návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, a po jeho podaní začala deti navštevovať v škole, čo malo na ne veľmi negatívny dopad, boli rozrušené a začali sa pomočovať. Na pojednávaní dňa 16.12.2019 vo veci výkonu rozhodnutia, sa rodičia zhodli, že je v záujme oboch detí, aby sa matka s deťmi začala stretávať za účasti odborných pracovníkov a aby za súčasného stavu neboli deti odobraté zo starostlivosti otca a sami rodičia navrhli, aby súd nariadil neodkladným opatrením výchovné opatrenie v trvaní 6 mesiacov. Vzhľadom na prejavy maloletých detí počas stykov s matkou, otec s deťmi dňa 24.09.2020 navštívil detskú psychiatričku, ktorá na základe ich vyšetrenia uzavrela, že trpia Aspergerovým syndrómom. Dňa 30.09.2020 sa vo veci nariadenia výkonu rozhodnutia konalo ďalšie pojednávanie, na ktorom sa matka vyjadrila, že za súčasného stavu si nevie predstaviť, aby boli deti odobraté zo starostlivosti otca a zverené matke, pričom vyslovila potrebu pokračovania v stretávaní sa s maloletými deťmi za pomoci odborníkov. Podľa tvrdenia otca matka za celú dobu, počas ktorej sú deti v otcovej starostlivosti, na ich výživu pravidelne neprispievala a to ani v rozsahu minimálneho výživného, iba spočiatku im príležitostne poskytla výživné vo výške 50 eur obom spolu. V súčasnosti obe deti navštevujú 2. ročník ZŠI pre žiakov so zrakovým postihnutím a otec pri zohľadnení ich zdravotného stavu, ktorý vyžaduje zvýšené náklady, už aktuálne nie je schopný znášať tieto náklady sám. Maloletá Q. potrebuje zubný strojček, má dermatologické problémy, ploché nohy, vbočené nohy, hypermobilitu, recidivujúce infekty dýchacích ciest, histamínovú intoleranciu. Maloletá E. rovnako potrebuje zubný strojček, taktiež trpí dermatologickými problémami, má poruchu držania tela či bolesti kĺbu predkolenia, trpí alergiami i recidivujúcimi infekciami dýchacích ciest, obe majú diagnostikovaný Aspergerov syndróm, tiež pravidelne navštevujú logopédiu, zúčastňujú sa kúpeľných pobytov, majú zvýšené náklady na zubársku starostlivosť, trpia potravinovou alergiou a sú sledované v psychiatrickej ambulancii. Pravidelné mesačné náklady na každé z detí podľa jeho výpočtov tak predstavujú sumu cca. 600 eur, mimo toho má otec vlastné náklady cca. 500 eur mesačne, pričom pracuje v strážnej službe s čistým príjmom cca. 1.100 eur.

4. Súd prvej inštancie mal z návrhu otca za dostatočne osvedčené, že sú tu dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, keď maloleté deti sa preukázateľne nachádzajú v jeho osobnej starostlivosti, pričom aktuálne súd v konaní pod sp.zn. 22Em/2/2019 vykonáva úkony smerujúce k odstráneniu ospravedlniteľných dôvodov nerešpektovania súdneho rozhodnutia (ktorým deti boli zverené do starostlivosti matky), a to prostredníctvom psychologického poradenstva uloženého rodičom a maloletým deťom. Z tohto dôvodu minimálne za obdobie trvania súdom nariadeného psychologického poradenstva bude faktickú starostlivosť o deti naďalej zabezpečovať otec. Preto sa súd stotožnil s názorom otca, že aj matka sa má podieľať na výžive maloletých detí, ktoré trpia viacerými vážnymi zdravotnými problémami, navštevujú špeciálnu základnú školu, preto majú zvýšené mesačné výdavky. Matka sa v súčasnosti na výdavkoch detí vôbec nepodieľa, neposkytuje im ani vecné plnenia, pričom súd mal zistené, že je zamestnaná v B. R. D., podľa potvrdenia zamestnávateľa zo dňa 20.05.2021 s priemerným čistým mesačným príjmom 1.794,27 eur, ďalej je od 01.03.2021 zamestnaná v R. s N. I. Q. Z., a.s. s priemerným čistým mesačným príjmom 584,51 eur a súčasne je zamestnaná aj od 08.09.2020 do 07.09.2021 v P. N. A. a W. D. s priemerným čistým mesačným príjmom 303,93 eur. Matka má tri deti, okrem maloletej E. a Q., má aj syna, toho času už plnoletého K., voči ktorému súd nemá osvedčené trvanie vyživovacej povinnosti a súdu toho času nie sú známe ani mesačné výdavky matky, s výnimkou ňou avizovanej splátky 400 eur exekučne vymáhanej pohľadávky. Vychádzajúc z týchto úvah súd prvej inštancie mal za to, že je v možnostiach a schopnostiach matky dočasne prispievať na výživu maloletých po 100 eur. Otcom navrhované výživné 200 eur mesačne na každé dieťa považoval súd prvej inštancie za nedôvodné, keď otec síce tvrdil avšak nepreukázal výdavky oboch maloletých vo výške 1.200 eur, ktorú sumu súd považoval za zjavne nadhodnotenú, keďže aj spolu s osobnými výdavkami otca výrazne presahujú ním deklarovaný príjem 1.100 eur. Preto prvoinštančný súd za adekvátne považoval výživné vo výške 100 eur na každé dieťa, ktoré podľa neho bude predbežne postačovať na pokrytie potrieb maloletých, keďže ide len o opatrenie dočasného charakteru, ktoré má slúžiť len v nevyhnutnom rozsahu, preto vo zvyšku návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a uložil matke prispievať na výživu maloletých po 200 eur mesačne majúc za to, že súd prvej inštancie dostatočne nezohľadnil okolnosti danej veci a to aktuálny stav, kedy otec znáša náklady maloletých v plnom rozsahu, bez akejkoľvek participácie matky na týchto nákladoch, pričom sám zabezpečuje osobnú starostlivosť o deti. Táto situácia je pre neho neudržateľná a vystavuje ho existenčným problémom. Súd prvej inštancie v júni 2018 upravil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté dcéry po 200 eur mesačne na každé dieťa a napriek tomu, že za uplynulé obdobie došlo k zhoršeniu zdravotného stavu maloletých, s čím sú spojené zvýšené výdavky, čo otec riadne vydokladoval, súd upravil výživné zo strany matky v rozsahu iba 100 eur na každé dieťa, teda o polovicu menej, ktorá suma je nepostačujúca. K zamietnutiu návrhu vo zvyšku došlo z dôvodu, že príjem otca nezodpovedá výške nákladov a vynaloženiu ním uvedených nákladov. Odvolateľ k tomuto uvádza, že náklady súvisiace so stravou, oblečením, zdravím, voľným časom, či dopravou nepreukázal vychádzajúc z premisy, že nie je potrebné dokladovať všeobecné vynakladané náklady. Vydokladoval však zdravotný stav maloletých, ktorý je náročný a nákladný. Ak by aj súd odmietol niektoré náklady, je nespochybniteľné, že náklady vo výške 100 eur na každé dieťa sú poddimenzované. Súd prehliadol zdravotný stav maloletých preukázaný lekáorskými správami, pričom obe deti sú ťažko zdravotne postihnuté. Otec však nemôže vybaviť posudok ZŤP, požiadať si o príspevok, bonus a pod. len z dôvodu, že maloleté dcéry sú na základe rozhodnutia súdu zverené do osobnej starostlivosti matky, otcovi s nákladmi na deti pomáha rodina, najmä matka u ktorej býva a jeho sestra, ktorá má sama vážne zdravotné problémy. Napriek súdom zistenej celkovej výške príjmu matky 2.682,71 eur, vedenej exekúcií a nepreukázaným iným nákladom, pričom jej plnoletý syn už je dávno schopný zabezpečovať svoje potreby, súd prvej inštancie vyhodnotil, že matka, ktorá nevykonáva osobnú starostlivosť o deti a to žiadnou formou, ani im nevytvára finančné úspory, ani neprispieva na ich stravu, ošatenie, školu a pod., má znášať len nevyhnutné náklady dcér vo výške 100 eur, čo je v hrubom rozpore s najlepším záujmom maloletých. Aj keď ide o rozhodnutie dočasnej povahy, otec sa nemôže iba sám za pomoci svojej rodiny podieľať na zabezpečení všetkých potrieb maloletých. Tvrdenie matky, že má záujem o maloleté dcéry a chce ich vychovávať, je v rozpore s jej tvrdením, že si nevie aktuálne predstaviť stav kedy by jej maloleté deti boli zverené do starostlivosti, pričom podľa názoru otca matke reálne vyhovuje daná situácia, keďže si uvedomuje, že obe deti sú spokojné, šťastné, otec ich výchovu dostatočne zabezpečuje, pričom vzhľadom na ich zdravotný stav si dcéry vyžadujú osobitnú starostlivosť a to takmer každú hodinu, ktorú nestrávia v škole. Matka po realizácii výchovného opatrenia na podnet psychológa išla s otcom do obchodu urobiť nákup pre dcéry, pričom sa uspokojila s kúpou mlieka a džúsu. Za uvedenej situácie kedy matka ani vecnými plneniami neprispieva na výživu maloletých a to napriek výške svojho príjmu, je podľa názoru otca na mieste, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a jeho návrhu vyhovel v plnom rozsahu.

6. Matka ani kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

7. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

8. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) a § 28 ods. 2 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

9. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

11. Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

12. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine je zrejmé, že každý rodič je zo zákona povinný plniť si jeho vyživovaciu povinnosť rodičov k svojim deťom, pokiaľ tieto nie sú schopné samé sa živiť. Výška, v

akej si majú obaja rodičia túto svoju vyživovaciu povinnosť plniť závisí od odôvodnených potrieb dieťaťa a súčasne od schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča, a riadi sa aj ostatnými kritériami ustanovenými v § 62 Zákona o rodine. Vždy však je nutné vychádzať z individuálnych okolností každého prípadu, ktoré súd zistí náležitým dokazovaním pomerov na strane výživou oprávnených osôb ako aj pomerov osôb výživou povinných. Od určenia výživného v rozhodnutí vo veci samej je ale treba odlišovať rozhodnutie súdu o výživnom formou neodkladného opatrenia v zmysle § 366 CMP, ktoré rozhodnutie musí byť vydané v skrátrenom konaní, bez podrobného zisťovania pomerov účastníkov konania.

13. Predmetom tohto odvolacieho konania je posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie čo do výšky výživného na maloleté deti, určeného formou neodkladného opatrenia. Otec v odvolaní namietal, že súd nesprávne vyhodnotil zistené skutočnosti a určil výživné neprimerane nízke s ohľadom na okolnosti prípadu.

14. Odvolací súd predovšetkým pripomína, že dokazovanie v konaní o vydanie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom stranami označených (resp. v nesporových konaniach aj súdom obstaraných) dôkazov v krátkych lehotách zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš pravdepodobné. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi a tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprimeraným spôsobom zasahovať do právnych vzťahov medzi účastníkmi. V konaní o určenie výživného na maloleté dieťa môže súd uložiť rodičovi, aby platil výživné v nevyhnutnej miere a toto opatrenie môže nariadiť vtedy, ak má osvedčené, že rodič si voči maloletému dieťaťu neplní vyživovaciu povinnosť, pričom sa vyžaduje aj osvedčenie schopností a možností povinného platiť výživné. Treba zdôrazniť, že rozsah výživného v neodkladnom opatrení nemusí zodpovedať jeho rozsahu určenému v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne limitom schopností a možností povinného.

15. V predmetnej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že rodičia maloletých detí spolu nežijú a osobnú starostlivosť o maloleté deti už od roku 2017 vykonáva v skutočnosti otec a to napriek tomu, že formálne boli rozsudkom zo dňa 21.06.2018 zverené do matkinej osobnej starostlivosti. Tento stav však nie je výsledkom nerešpektovania súdneho rozhodnutia zo strany otca maloletých ale je dôsledkom zmenených okolností, ktoré nastali na strane maloletých detí, ktoré (zrejme v dôsledku nedostatočného záujmu matky o ne) matku odmietajú a v súčasnosti sa okresný súd v rámci konania vo veci výkonu rozhodnutia pokúša o nápravu tohto stavu formou nariadeného psychologického poradenstva rodičom maloletých. Uvedené skutočnosti boli osvedčené listinnými dôkazmi predloženými k návrhu, najmä rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 12P/209/2015-321 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/75/2018-406, zápisnicou z pojednávania vo veci návrhu matky na nariadenie výkonu rozhodnutia vedeného pod č.k. 22Em/2/2019 a uznesením č.k. 22Em/2/2019-102 zo dňa 18.12.2019 vydaným v tom istom konaní.

16. Otec maloletých podal predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že matka si dlhodobo neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom a otec už nedokáže sám uhrádzať všetky ich potreby. Odvolací súd zhodne so súdom prvoinštančným považoval aj uvedené skutočnosti za osvedčené, pretože boli nielen otcom tvrdené, ale matka ich v podstate aj sama potvrdila, keď k podanému návrhu uviedla, že nevidí dôvod na to, aby platila na deti výživné, pretože naďalej trvá na tom, aby jej otec odovzdal deti do starostlivosti. Poukázala na to, že mala snahu dohodnúť sa s otcom aj ohľadne výživného, chcela nakúpiť deťom oblečenie, topánky, či iné potrebné veci, avšak otec to odmietol s tým, že deti nechcú od matky nič, pokiaľ ide o školské pomôcky, ktoré deťom nakúpila, otec jej zakázal školu kontaktovať a deti v škole navštíviť. Poukázala na to, že jej situácia je komplikovaná, zvlášť teraz, keď jej pribudla aj exekúcia vo výške 400 eur a prípadné výživné by nemala z čoho platiť.

17. Vychádzajúc z toho, že vyživovacia povinnosť je zákonnou povinnosťou každého rodiča maloletého dieťaťa a zároveň majú za osvedčené, že v danom prípade matka si vyživovaciu povinnosť k svojim maloletým deťom evidentne neplní a ich potreby hradí v celom rozsahu iba otec, ktorý sa zároveň o deti aj osobne stará, musel dospieť aj odvolací súd k rovnakému záveru, ako dospel súd prvoinštančný a síce, že otec osvedčil potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým bude matke nariadené platiť výživné na maloleté deti v nevyhnutnej miere, teda v takej, ktorá postačuje na zabezpečenie nevyhnutných potrieb detí.

18. Pokiaľ však ide o výšku výživného, v tejto otázke už odvolací súd názor súdu prvej inštancie nezdiala. Predovšetkým treba uviesť, že aj pre určenie nevyhnutného výživného platí súdom vyššie uvedená nutnosť vychádzať z okolností každého konkrétneho prípadu. V danom prípade odvolací súd zhodne s odvolateľom považuje výživné v sume 100,- eur na jedno dieťa za neprimerane nízke vzhľadom na zistené okolnosti prípadu. Z podkladov obstaraných v rámci dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že matka je zamestnaná v B. R. D., kde za obdobie od mája 2020 dosiahla priemerný čistý príjem 1.794,27 eur mesačne, od septembra 2020 má príjem aj zo zamestnania v P. N. A. a W. D. a to v priemernej výške 202,62 eur v čistom mesačne a od marca 2021 má príjem aj od zamestnávateľa R. s N. I. Q. Z., a.s. v priemernej výške 584,50 eur v čistom mesačne. Otec podľa jeho tvrdenia dosahuje príjem cca 1.100,- eur, dokonca podľa listinných podkladov obstaraných súdom je ešte nižší. Zároveň je nepochybné, že vzhľadom na zdravotné problémy oboch maloletých, ktoré otec tvrdí a matka nepopiera, sú ich náklady na výživu zvýšené oproti obvyklým nákladom iných detí v ich veku, ktoré majú iba bežné potreby súvisiace so školskou dochádzkou, stravou a ošatením. Niet pritom pochyb, že náklady na zdravotnú starostlivosť predstavujú takú kategóriu výdavkov, ktoré patria spolu s ostatne menovanými medzi základné a nevyhnuté, preto aj na ich úhradu má slúžiť výživné nariadené rodičovi formou neodkladného opatrenia.

19. Aj keď vzhľadom na obmedzené možnosti dokazovania v prípade konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (o ktorom súd musí rozhodnúť v zákonom stanovenej skrátenej lehote) nie je v tomto štádiu konania možné jednoznačne vyhodnotiť a porovnať schopnosti a možnosti oboch rodičov ako aj ustáliť odôvodnené potreby maloletých a presnú výšku nákladov spojených s výživou každej z maloletých, už z doterajšieho skráteného dokazovania je zrejmé, že náklady tak na maloletú E., ako aj maloletú Q. značne prevyšujú sumu 200,- eur požadovanú otcom v jeho návrhu, a nemožno spravodlivo žiadať od otca, ktorý musí uhrádzať aj vlastné existenčné potreby, aby zo svojho príjmu financoval prevažnú časť potrieb detí, ktorým zároveň aj výlučne on sám poskytuje pomerne náročnú osobnú starostlivosť. Na tomto mieste treba pripomenúť, že súd pri určení výšky výživného, berie ako jedno z kritérií ustanovených v § 62 Zákona o rodine do úvahy aj osobnú starostlivosť o dieťa, ktorá taktiež do istej miery kompenzuje finančný príspevok na dieťa, ktorý druhý rodič musí platiť vo forme výživného. Doterajšie dokazovanie dáva súdu k dnešnému dňu iba neúplný obraz o majetkových pomeroch oboch rodičov a otázka možností a schopností rodičov je preto súdom posudzovaná v tejto fáze konania zatiaľ len vo všeobecnej rovine, avšak doposiaľ zistené skutočnosti dávajú podklad postačujúci pre záver o tom, kto z rodičov je v súčasnosti z hľadiska dosahovania príjmov vo výhodnejšej pozícii, či matka, dosahujúca z viacerých pracovných úväzkov celkové príjmy cca 2.581,- eur netto mesačne, alebo otec pracujúci s príjmom cca 1.100,- eur, ktorý je zároveň obmedzený osobnou starostlivosťou o dve maloleté zdravotne postihnuté deti, o ktoré sa matka zaujíma iba sporadicky a formálne, výživné na ne neplatí, pričom navyše ona poberá prídavky na obe deti. Otec sa v dôsledku dlhodobého neplnenia si vyživovacej povinnosti matkou maloletých dostal do nepriaznivej situácie, s úhradou potrieb maloletých dcér mu musia pomáhať príbuzní, pričom ani výška 100,- eur určená prvoinštančným súdom nepostačuje na odstránenie tohto stavu.

20. Odvolací súd vedený týmito úvahami dospel k záveru, že nakoľko otec je zo svojho príjmu schopný pokrývať iba malú časť nevyhnutných potrieb maloletej E. a Q., musí sa na výžive detí podieľať matka podstatne vyšším výživným, a v tomto prípade je primeranou sumou otcom navrhovaná suma 200,- eur na každé dieťa, ktorú ako sa z dokazovania javí, aj pomery matky bez akéhokoľvek ohrozenia jej existencie dovoľujú. Takto určené výživné odvolací súd považoval za výživné určené pre obe deti v nevyhnutnej miere, berúc do úvahy zistený skutkový stav vyplývajúci z doterajšieho skráteného dokazovania s tým, že výška výživného skutočne zodpovedajúceho možnostiam a schopnostiam povinného rodiča ako aj odôvodneným potrebám maloletých bude predmetom rozhodovania súdu vo veci samej po vykonaní riadneho a úplného dokazovania, ktoré v tomto skrátenom konaní nebolo možné.

21. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie za použitia ust. § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

22. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).